TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2019. gada 21. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dizainparaugi – Regula (EK) Nr. 6/2002 – 90. panta 1. punkts – Pagaidu pasākumi un aizsargpasākumi – Valsts pirmās instances tiesu kompetence – Šajā tiesību normā nominēto tiesu ekskluzīva kompetence

Lietā C-678/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 2. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 5. novembrī, tiesvedībā

Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents), tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], D. Švābi [*D. Šváby*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden* vārdā – *R. van Peursem*, pārstāvis,

– Nīderlandes valdības vārdā – *C. S. Schillemans* un *M. Bulterman*, pārstāves,

– Eiropas Komisijas vārdā – *É. Gippini Fournier* un *A. Nijenhuis*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 18. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.) 90. panta 1. punktu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tādas kasācijas sūdzības ietvaros, kuru *Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākās tiesas ģenerālprokurors, turpmāk tekstā – "ģenerālprokurors") iesniedza tiesiskuma interesēs par *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande) pagaidu noregulējuma tiesneša spriedumu, kas pasludināts 2017. gada 12. janvārī, par to tiesu noteikšanu, kuru kompetencē ir noteikt pagaidu pasākumus un aizsargpasākumus Kopienas dizainparaugu jomā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 6/2002 IX sadaļā "Piekritība un process prasībās, kas saistās ar Kopienas dizainparaugiem" ir ietverta 2. iedaļa, kuras nosaukums savukārt ir "Strīdi attiecībā uz Kopienas dizainparaugu tiesību pārkāpumu un to spēkā neesamību" un kurā ietilpst šīs regulas 80.–92. pants.

4 Regulas Nr. 6/2002 80. panta "Kopienas dizainparaugu tiesas" 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis savās teritorijās nosaka iespējami ierobežotu skaitu valstu pirmās un otrās instances tiesu (Kopienas dizainparaugu tiesas), kas veic šajā regulā noteiktās funkcijas."

5 Šīs pašas regulas 81. pantā "Piekritība jautājumos par pārkāpumiem un spēkā esamību" ir paredzēts:

"Kopienas dizainparaugu tiesām ir ekskluzīva piekritība šādos gadījumos:

a) prasībām attiecībā uz Kopienas dizainparaugu tiesību pārkāpumiem un, ja tās atļauj valsts tiesību akti, prasībām attiecībā uz šādu pārkāpumu draudiem;

b) prasībām attiecībā uz paziņojumiem par Kopienas dizainparaugu tiesību nepārkāpšanu, ja tās atļauj valsts tiesību akti;

c) prasībām attiecībā uz nereģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanu;

d) pretprasībām attiecībā uz Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanu saistībā ar a) punktā minētajām prasībām."

6 Minētās regulas 90. pants "Pagaidu pasākumi, ietverot aizsargpasākumus" ir formulēts šādi:

"1. Dalībvalsts tiesās, ietverot Kopienas dizainparaugu tiesas, var iesniegt pieteikumu par pagaidu pasākumiem, ietverot aizsargpasākumus, attiecībā uz Kopienas dizainparaugu, ko var nodrošināt atbilstīgi šās valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz valsts dizainparauga tiesībām, pat tad, ja saskaņā ar šo regulu piekritība attiecībā uz lietas būtību ir citas dalībvalsts Kopienas dizainparaugu tiesai.

[..]

3. Kopienas dizainparaugu tiesa, kuras piekritības pamatā ir 82. panta 1., 2., 3. vai 4. punkts, ir kompetenta noteikt pagaidu pasākumus, ietverot aizsargpasākumus, kurus piemēro visās dalībvalstīs, ievērojot vajadzīgās procedūras attiecībā uz to atzīšanu un izpildi atbilstīgi III sadaļai Konvencijā par piekritību un nolēmumu izpildi. Citas tiesas šajā jautājumā nav kompetentas."

Nīderlandes tiesības

7 2004. gada 4. novembra *wet tot uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodel* (*Uitvoeringswet EG-verordening betreffende Gemeenschapsmodellen*) (Likums par Eiropas Savienības Padomes regulas par Kopienas dizainparaugiem īstenošanu un Kopienas dizainparaugu tiesas noteikšanu) (*Stb*. 2004, Nr. 573; turpmāk tekstā – "2004. gada 4. novembra likums") 3. pantā ir noteikts:

"Attiecībā uz visām prasībām [Regulas Nr. 6/2002] 81. panta nozīmē ekskluzīva kompetence pirmajā instancē ir *rechtbank Den Haag* [Hāgas tiesai], un pagaidu noregulējuma tiesvedībās ekskluzīva kompetence ir minētās tiesas pagaidu noregulējuma tiesnesim."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

8 *Spin Master Ltd* ir Toronto (Kanāda) reģistrēta sabiedrība, kas darbojas rotaļlietu nozarē. Tā tirgo rotaļlietas ar preču zīmi "Bunchems", kas sastāv no mazām plastmasas bumbiņām, kuras līp viena pie otras un kuras pieejamas astoņās krāsās. Šīs bumbiņas ļauj veidot visa veida formas un figūras.

9 2015. gada 16. janvārī *Spin Master* uz sava vārda un ar numuru 002614669-0002 attiecībā uz šo rotaļlietu reģistrēja Kopienas dizainparaugu.

10 *High5 Products BV* ir sabiedrība, kas reģistrēta Valveikā [*Waalwijk*] (Nīderlande) un kas ar nosaukumu "Linkeez" izplata rotaļlietu, kuru veido mazas plastmasas bumbiņas, kas līp viena pie otras un kas arī ir pieejamas astoņās krāsās.

11 2016. gada 18. novembra vēstulē *Spin Master* izteica brīdinājumu *High5 Products* izbeigt iepriekš minētā Kopienas modeļa pārkāpumu.

12 Tā kā *High5 Products* nereaģēja uz šo brīdinājumu, *Spin Master* vērsās pie *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) pagaidu noregulējuma tiesneša, iesniedzot pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lai aizliegtu *High5 Products* tirgot rotaļlietu.

13 Tā kā attiecībā uz *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) pagaidu noregulējuma tiesnesi tika izvirzīta iebilde par kompetences neesamību, viņš 2017. gada 12. janvāra spriedumā uzskatīja, ka viņam ir kompetence izskatīt viņam iesniegto pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Šajā ziņā viņš ir pamatojies uz apstākli, ka, pirmkārt, Nīderlandes tiesībās viņam ir piešķirta kompetence lemt par tāda paša veida prasību, kāda ir balstīta uz Beniluksa modeli, un, otrkārt, 2004. gada 4. novembra likuma 3. pants nav jāsaprot tādējādi, ka šim tiesnesim nav kompetences tādas pagaidu noregulējuma tiesvedības ietvaros, kuras rezultātā tiek iesniegts pieteikums par aizliegumu, kas attiecas tikai uz Nīderlandes teritoriju, kā viņam iesniegtā pieteikuma gadījumā.

14 2018. gada 31. augustā ģenerālprokurors tiesiskuma interesēs par šo spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa), jo, viņaprāt, kā atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 80. panta 1. punktam noteiktajai tiesu iestādei ekskluzīvā kompetence Kopienas dizainparaugu jomā, tostarp attiecībā uz pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem, ir *rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa, Nīderlande) pagaidu noregulējuma tiesnesim.

15 Iesniedzējtiesa norāda, ka tai uzdotais jautājums ir par to, vai Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkts nepieļauj, ka dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēts, ka tiesu, kas ir noteiktas saskaņā ar šīs regulas 80. panta 1. punktu, ekskluzīva kompetence ir spēkā arī attiecībā uz pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem šī 90. panta 1. punkta izpratnē.

16 Iesniedzējtiesa uzsver faktu, ka, pieņemot 2004. gada 4. novembris likuma 3. pantu, Nīderlandes likumdevējs centās izmantot *rechtbank Den Haag* (Hāgas tiesa) un *Gerechtshof Den Haag* (Hāgas apelācijas tiesa, Nīderlande) specializāciju intelektuālā īpašuma jomā. Tā norāda, ka jautājums par to tiesu ekskluzīvo kompetenci, kuras ir noteiktas saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 80. panta 1. punktu attiecībā uz pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem, judikatūrā un doktrīnā ir veikti atšķirīgi novērtējumi, tostarp arī citās dalībvalstīs, kas nav Nīderlandes Karaliste.

17 Iesniedzējtiesai ir šaubas par to, kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkts. Saskaņā ar pirmo interpretāciju Savienības likumdevējs tādējādi esot ieviesis obligātu izņēmumu no citādi šajā regulā paustās gribas veicināt tiesnešu specializāciju, jo dalībvalstis nevar brīvi noteikt, ka Kopienas dizainparaugu tiesām ir ekskluzīva kompetence izskatīt visus pieteikumus par pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem dizainparaugu jomā. Saskaņā ar otro interpretāciju Savienības likumdevējs tādējādi esot vienīgi gribējis atļaut dalībvalstīm savos valsts tiesību aktos paredzēt, ka kompetence šāda veida pieteikumu izskatīšanai tiek piešķirta arī citām tiesām, kas ir kompetentas veikt šādus pasākumus lietās, kuras saistītas ar valstu dizainparaugiem.

18 Tā arī uzskata, ka, ciktāl Regulas Nr. 6/2002 81. pantā imperatīvā veidā ir noteikta Kopienas dizainparaugu tiesu iekšējā [valsts] kompetence attiecībā uz šajā pantā minētajiem pieteikumiem, 90. pants ir piemērojams vienīgi cita veida pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem.

19 Visbeidzot iesniedzējtiesa precizē, ka sprieduma atcelšana pēc ģenerālprokurora tiesiskuma interesēs iesniegtas apelācijas sūdzības neietekmē ar šo spriedumu saistīto lietas dalībnieku tiesisko stāvokli, jo šajā gadījumā debates attiecas tikai uz tiesību jautājumu, kas ir izvirzīts daudzās lietās un par ko ir atšķirīgi vērtējumi.

20 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Regulas Nr. 6/2002] 90. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka kompetence noteikt pagaidu pasākumus un aizsargpasākumus, obligāti ir jānodod visām tur minētajām dalībvalsts tiesām, vai arī tajā – pilnībā vai daļēji – dalībvalstīm ir ļauts izlemt nodot kompetenci noteikt šādus pasākumus vienīgi tiesām, kas saskaņā ar Kopienas dizainparaugu regulas 80. panta 1. punktu ir noteiktas kā (pirmās un otrās instances) Kopienas dizainparaugu tiesas?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

21 Saskaņā ar iesniedzējtiesas norādīto kasācijas sūdzības tiesiskuma interesēs iesniegšana ir ģenerālprokurora ekskluzīvā kompetence un ar to tiek lūgts atcelt tiesas nolēmumu pēc tam, kad ir izsmelti lietas dalībnieku rīcībā esošie parastie tiesību aizsardzības līdzekļi. Ja šāda kasācijas sūdzība tiek apmierināta, attiecīgais tiesas nolēmums tiek atcelts, negrozot *inter partes* situāciju.

22 Nīderlandes valdība norāda, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams, jo iesniedzējtiesai ir jālemj par ģenerālprokurora tiesību interesēs iesniegto apelācijas sūdzību, kas ir tiesību aizsardzības līdzeklis, lai nodrošinātu tiesību vienveidību un to attīstību valsts līmenī.

23 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai arī ar LESD 267. pantu iespēja vērsties Tiesā nav pakārtota nosacījumam, lai tiesvedībā, saistībā ar kuru valsts tiesa uzdod prejudiciālu jautājumu, tiktu ievērots pušu sacīkstes princips, valsts tiesas drīkst vērsties Tiesā vienīgi tad, ja tās izskata strīdu un tām ir lūgts taisīt spriedumu procedūrā, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt tiesas jurisdikcionāla rakstura nolēmumu (spriedumi, 2009. gada 25. jūnijs, *Roda Golf & Beach Resort*, C-14/08, EU:C:2009:395, 33. un 34. punkts, kā arī 2016. gada 16. jūnijs, *Pebros Servizi*, C-511/14, EU:C:2016:448, 24. punkts).

24 Kā ir uzsvēris ģenerāladvokāts secinājumu 33. punktā, šajā ziņā ir vienīgi svarīgi, ka tiesai, kas lūdz Tiesai palīdzību, ir tiesas funkcija un tā uzskata, ka tai ir nepieciešama Savienības tiesību interpretācija, lai pieņemtu savu lēmumu. Apstāklis, ka situācija starp pusēm strīdā, kas ir lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatā, vairs nevar tikt grozīta pēc tās atrisināšanas, nevar ietekmēt šos apsvērumus, kuri ir saistīti ar iesniedzējtiesas veikto pienākumu raksturu.

25 Turklāt ir jāatgādina, ka, lai arī jēdziens "sniegt spriedumu" LESD 267. panta otrās daļas izpratnē ietver visu procesu, kas vainagojas ar iesniedzējtiesas spriedumu, tas ir jāinterpretē plaši, lai novērstu to, ka noteikts skaits procesuālu jautājumu tiks uzskatīti par nepieņemamiem un nevarēs būt Tiesas interpretācijas priekšmets, un lai Tiesa varētu lemt par visu to Savienības tiesību normu interpretāciju, kas iesniedzējtiesai ir jāpiemēro (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 11. jūnijs, *Fahnenbrock* u.c., C-226/13, C-245/13, C-247/13 un C-578/13, EU:C:2015:383, 30. punkts, kā arī 2016. gada 16. jūnijs, *Pebros Servizi*, C-511/14, EU:C:2016:448, 28. punkts).

26 No iepriekš minētā izriet, ka tad, ja tiesa, kuras nolēmumi nav pārsūdzami LESD 267. panta izpratnē, šaubās par Savienības tiesību interpretāciju kasācijas sūdzības tiesiskuma interesēs ietvaros, tai ir jāuzdod prejudiciāls jautājums Tiesai, lai gan *inter partes* situācija netiks grozīta pēc Tiesas pieņemtā prejudiciālā nolēmuma.

27 Līdz ar to lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālo jautājumu

28 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka dalībvalstu tiesas, kuru kompetencē ir noteikt pagaidu pasākumus vai aizsargpasākumus attiecībā uz valsts dizainparaugu, ir arī kompetentas noteikt šādus pasākumus attiecībā uz Kopienas dizainparaugu vai arī dalībvalstis pilnīgi vai daļēji var piešķirt ekskluzīvu kompetenci šajā ziņā vienīgi tām tiesām, kas ir noteiktas kā Kopienas dizainparaugu tiesas.

29 Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punktā ir noteikts, ka pieteikumu par tādiem pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem attiecībā uz Kopienas dizainparaugu, kas paredzēti atbilstīgi šās valsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz valsts dizainparauga tiesībām, var iesniegt dalībvalsts tiesās, ietverot Kopienas dizainparaugu tiesas, pat tad, ja saskaņā ar šo regulu attiecībā uz lietas būtību kompetence ir citas dalībvalsts Kopienas dizainparaugu tiesai.

30 Iesniedzējtiesas jautājums it īpaši attiecas uz šīs tiesību normas pirmo daļu, proti, to kompetento tiesu noteikšanu katrā dalībvalstī, kas ir tiesīgas paredzēt pagaidu pasākumus un aizsargpasākumus attiecībā uz Kopienas dizainparaugu.

31 Jāatgādina, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un ar tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2016. gada 22. jūnijs, *Thomas Philipps*, C-419/15, EU:C:2016:468, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 No Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka attiecīgā persona var pieprasīt veikt pagaidu pasākumus un aizsargpasākumus attiecībā uz Kopienas dizainparaugu ne tikai dalībvalsts Kopienas dizainparaugu tiesām, bet arī jebkurai šīs valsts tiesai, kuras kompetencē ir veikt šādus pasākumus attiecībā uz valsts dizainparaugiem. Šajā ziņā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 41 punktā, vārdu salikuma "ietverot" lietojums apstiprina, ka tai nav noteikti jābūt specializētai tiesai.

33 Šo konstatējumu neatspēko arī Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punktā izmantotais vārds "var". Šī vārda lietojumu nevar uzskatīt par tādu, kas nozīmē, ka ar šo tiesību normu dalībvalstīm ir piešķirta rīcības brīvība attiecībā uz kompetences piešķiršanu pagaidu pasākumu un aizsargpasākumu jomā saistībā ar

Kopienas dizainparaugu. Proti, kā norāda ģenerāladvokāts secinājumu 66. punktā, vārds "var" attiecas vienīgi uz personām, kuras vēlas vērsties tiesā, lai tā lemtu par pagaidu pasākumu vai aizsargpasākumu noteikšanu attiecībā uz kādu no Regulas Nr. 6/2002 81. pantā minētajām darbībām.

34 Turklāt, lai gan Nīderlandes valdība apgalvo, ka šī tiesību norma neregulē tiesu iekšējo kompetenci dalībvalstī, bet tajā ir precizētas starptautiskās kompetences normas pagaidu pasākumu un aizsargpasākumu jomā, no minētā noteikuma izsmeļošas interpretācijas izriet, ka tikai šīs tiesību normas otrā daļa, kas pati par sevi nav iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma priekšmets, var piešķirt šādu piemērošanas jomu, kas neietekmē jautājumu par kompetento tiesu noteikšanu katrā dalībvalstī, kuras var paredzēt pagaidu pasākumus un aizsargpasākumus attiecībā uz Kopienas dizainparaugu.

35 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo šī valdība, šī sprieduma 32. punktā izdarīto konstatējumu apstiprina konteksts, kurā ietilpst Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkts.

36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šī tiesību norma ietilpst minētās regulas IX sadaļā "Piekritība un process prasībās, kas saistās ar Kopienas dizainparaugiem". Precīzāk, tā ir iekļauta šīs sadaļas 2. iedaļā "Strīdi attiecībā uz Kopienas dizainparaugu tiesību pārkāpumu un to spēkā [ne]esamību", kurā ir ietverts minētās regulas 80.–92. pants.

37 No Regulas Nr. 6/2002 vispārējās sistēmas izriet, ka šajā 2. iedaļā ietvertās tiesību normas paredz īpašus noteikumus par tiesu kompetenci attiecībā uz prasībām par Kopienas dizainparaugu tiesību pārkāpumiem vai to atzīšanu par spēkā neesošiem. Šie īpašie noteikumi atšķiras arī no noteikumiem par kompetenci, kuri attiecas uz strīdiem saistībā ar Kopienas dizainparaugiem, nevis prasībām par pārkāpumiem un par spēkā neesamības atzīšanu, kas ir norādītas minētās regulas IX sadaļas 3. iedaļā.

38 Tātad pretēji tam, ko norāda Nīderlandes valdība, Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punktā paredzētie pagaidu pasākumi un aizsargpasākumi attiecībā uz Kopienas dizainparaugu, pirmkārt, attiecas uz šīs regulas 81. pantā norādītajām prasībām par pārkāpumiem vai par spēkā neesamības atzīšanu, un, otrkārt, šos pasākumus var noteikt tās dalībvalsts tiesas, kuru kompetencē ir veikt šādus pasākumus attiecībā uz valstu dizainparaugiem.

39 Šajā ziņā Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkta piemērojamība nevar atšķirties no citu šīs regulas IX sadaļas 2. iedaļas tiesību normu piemērojamības, jo, kā uzsver ģenerāladvokāts secinājumu 50. punktā, minētajā 90. panta 1. punktā tāpat kā minētās regulas 82.–89. pantā ir atsauce uz šīs pašas regulas 81. pantā minētajām prasībām.

40 Šāda 90. panta 1. punkta interpretācija turklāt atbilst Regulas Nr. 6/2002 mērķiem. Proti, Savienības likumdevējs ar Kopienas dizainparaugu tiesu izveidi katrā dalībvalstī katrā ziņā ir vēlējies ieviest Kopienas dizainparaugu jomā kompetento tiesu specializāciju, lai, kā tas ir norādīts šīs regulas 28. apsvērumā, veicinātu vienotu to prasību interpretāciju, kuras attiecas uz Kopienas dizainparaugu spēkā esamību.

41 Tomēr, lai gan šis vienveidīgas interpretācijas mērķis ir pilnīgi pamatots attiecībā uz tiesvedībām tiesās, kas attiecas uz prasībām par pārkāpumu vai par spēkā neesamības atzīšanu pēc būtības, Savienības likumdevējs Regulas Nr. 6/2002 29. apsvērumā ir arī atgādinājis, ka Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības būtu efektīvi jāgarantē visā Savienības teritorijā. Līdz ar to tas attiecībā uz pieteikumiem par pagaidu pasākumiem un aizsargpasākumiem pārkāpumu vai spēkā neesamības jomā varēja noteikt, ka tuvuma un efektivitātes prasības prevalē pār specializācijas mērķi.

42 Tādējādi kompetences noteikt šādus pasākumus piešķiršana ikvienai dalībvalsts tiesai, kuras kompetencē ir noteikt tāda paša veida pasākumus attiecībā uz valstu dizainparaugiem, var likt ātri un efektīvi izbeigt darbības, ar kurām tiek pārkāptas Kopienas dizainparauga īpašnieku tiesības.

43 Turklāt šādu pagaidu pasākumu un aizsargpasākumu sekas pēc būtības ir ierobežotas laikā, un to noteikšana, ko veic šajā jomā kompetentā tiesa, nevar ietekmēt iznākumu prasībai par pārkāpumu vai par spēkā neesamības atzīšanu, kas celta pēc būtības un kas ietilpst ekskluzīvā Kopienas dizainparaugu tiesu kompetencē.

44 No visa iepriekš minētā izriet, ka Regulas Nr. 6/2002 90. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka dalībvalstu tiesas, kuru kompetencē ir noteikt pagaidu pasākumus vai aizsargpasākumus attiecībā uz valsts dizainparaugu, ir arī kompetentas noteikt šādus pasākumus attiecībā uz Kopienas dizainparaugu.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem 90. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka dalībvalstu tiesas, kuru kompetencē ir noteikt pagaidu pasākumus vai aizsargpasākumus attiecībā uz valsts dizainparaugu, ir arī kompetentas noteikt šādus pasākumus attiecībā uz Kopienas dizainparaugu.

[Paraksti]